

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 08. do 14. srpnja 2024. godine

NOVI CENTAR - KARLOVAC

web: <http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

e-mail: zupa.karlovac2@zg-nadbiskupija.hr

tel. +385 47 414 633

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
ČETRNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU
07.07.2024. - GODINA XI, BR. 47 (508)**

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
08.07.	Hadrijan Ponedjeljak	07:30	+ nema nakane
09.07.	Leticija Utorak	19:00	+ Ana Špehar; Kate Mesić
10.07.	Amalija Srijeda	07:30	+ Ivica Brezetić; Nevenka i Ivan Moškun
11.07.	Benedikt Četvrtak	07:30	+ Nada Kokotović
12.07.	Suzana, Mislav Petak	19:00	+ Matija Bridić; Marijan Pavlić; Franjo, Tomo i Kata Žeger; Jakov i Ljubica Relja; Marija Prašin
13.07.	MB Bistrička Subota	07:30	+ nema nakane
14.07.	15. Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 19:00	+ Zlatan i Bare Peršić; Tomo i Marija Samardžija; <i>pro populo</i> + Snježana Matan; Biserka, Zorica i Nikola Živčić, Marina Rahan

»Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju.«

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Isus dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici. I kada dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi govorahu: »Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim rukama? Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljevi, i Josipovi, i Judini, i Šimunovi? I nisu li mu sestre ovdje među nama?« I sablažnjavahu se o njega. A Isus im govoraše: »Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu.« I ne mogaše ondje učiniti ni jedno čudo, osim što ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih. I čudio se njihovoj nevjeri.

Riječ Gospodnja. (Mk 6, 1-6)

Misli za današnje evanđelje

Smije li nas tko iznenaditi?

Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju, veli Isus u današnjem evanđelju. I dolazi da se po svojoj riječi i pod prilikama kruha i vina nastani među nama. Živimo u vremenu i na prostorima u kojima mnogi, pa čak i kršćani, često nemaju dovoljno mjesta za Boga, niti mu u svom životu ostavljaju prostora. Ništa čudno, jer i u Isusovo vrijeme, u mjestu i zemlji u kojoj je stasao i odrastao, u kojima je naučavao i djelovao, stanje je bilo slično našem: "I čudio se njihovoj nevjeri." Da bi Isusa počastili i ugostili na pravi način, pokajmo se za svoje grijehе koji nas zasljepljuju i otvorimo se njegovu božanskom milosrđu.

- 1. Koliko smo sumnjičavi kada se radi nekome od naših poznatih, uvijek sumnja i kritika...**
- 2. Strancu bolje vjerujemo a niti ga poznamo niti on nas... život se ponavlja...**

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- U mjesecu srpnju i kolovozu 2024., večernje svete mise radnim danom i nedjeljom biti će u 19 sati, nedjeljne mise poldanice u 10:30 sati neće biti kroz ljetno vrijeme.
- Obavijest o **Odluci** donesenoj na izvanrednom plenarnom zasjedanju **Hrvatske biskupske konferencije**: Navedenom odlukom određuje se da iznos **misnog stipendija bude 10,00 €**. Ova odluka primjenjuje se od 01.07.2024. Napominjemo da, u slučaju teškog financijskog stanja pojedinih vjernika i njihove onemogućenosti da svoj prilog prilagode ovoj odredbi, ne uvjetujete upisivanje misnih nakana.
- Pozivamo vas na Molitveni hod Gradu za rođendan i Karlovčanima na blagoslov u **petak 12. srpnja 2024. godine**. Program: 22.00 -okupljanje, prigodni program i molitva kod župne crkve BDM Snježne na Dubovcu, hod pod svijećama u molitvi do franjevačke crkve Presvetog Trojstva uz pauzu kod crkve Presvetog Srca Isusova, 23.30 - euharistijsko klanjanje u crkvi Presvetog Trojstva u karlovačkoj Zvijezdi, 00.05 - blagoslov i rođendanska čestita Gradu Karlovcu. Povod jest činjenica da se u buli osnivanja grada Karlovca spominje kako se Grad osniva podno starog Grada Dubovca. Stoga neka ovo bude doprinos našim vjernicima svome Gradu. Predlažem da pozovemo sve naše zajednice: mladi, članovi molitvenih vjenčića, FSR, Marijina legija, Caritas, 40 dana za život, Hrvatska žena, itd. Plakat je na oglasnoj ploči odazovimo se i dodimo. Bez nas nema niti Grada niti njegova boljitka.
- **Ženidbeni navještaj u župi prebivališta:**
 1. **Adrian Cvitković**, sin Nedeljka i Gordane r. Gotovac, Plitvička 1, župa Dubovac i **Iva Goršić**, kći Davora i Snježane r. Protulipac, K. Zvonimira 12, naša župa. Žele se vjenčati 26.07.2024. u našoj župi.
 2. **Alen Lagundžija**, sin Ivica i Josipe r. Radman, župa Sv. Terezija Avilska Bjelovar i **Matea Mendek**, kći Miroslava i Marine r. Pešut, K. Branimira 73, naša župa. Žele se vjenčati 23.08.2024. u župi Duha Svetoga u Zagrebu.
 3. **Igor Opačić**, sin Damira i Snežane r. Ristović, M. Krleže 27, naša župa i **Katarina Oštarčević**, kći Mirka i Katice r. Srpak, M. Krleže 27, naša župa. Žele se vjenčati 25.08.2024. u našoj župi.

Blažena Marija Propetog Isusa Petković – biser iz malog Blata

Marija Petković, šesto dijete svojih roditelja Antuna i Marije, u svom domu podjednako je upijala potrebu rada i molitve. Njezin će cijeli život biti natopljen tim dvjema sastavnicama, koje je ona živjela do uzornosti. Još odmalena imala je osjetljivo srce za potrebe drugih. Uvijek je uspijevala štogod priskrbiti i odnijeti susjedima u potrebi. S djecom se rado družila, pogotovo onima siromašnijima i poučavala ih u školskom gradivu. U svojoj 14. godini zavjetovala se na vječnu čistoću, čime je sama izabrala Isusa za svoga Zaručnika i time se odlučila život provesti u molitvi i pomaganju slabima i nemoćnima. U župi je sudjelovala u radu i vođenju nekoliko katoličkih društava. Njezin je rad osobito

pratio i poticao dubrovački biskup dr. Josip Marčelić, koji je često vraćao u njezinu roditeljsku kuću. Slutio je da ona u svojem predanju Bogu i služanju bližnjemu ide znatno ispred svoga vremena. Izvanjske su se okolnosti, prije svega političke, tako oborile da je Blato po završetku Prvog svjetskog rata ostalo bez talijanskih redovnica, koje su se brinule za sirotinju. Siročadi, siromašnih i bolesnih, pogotovo starijih i napuštenih bilo je na pretek. Sve je to vapilo za pomoć. Dubrovački je biskup prepoznao trenutak i uvidio da je došlo vrijeme za Marijin iskorak iz obitelji i obiteljskoga blagostanja u posvemašnje predanje Bogu i služanju bližnjemu. God. 1920. Marija je pod biskupovim vodstvom i uz njegovu potporu utemeljila Družbu Kćeri Milosrđa, i dobila ime Marija Propetoga Isusa. Djelo je započela s pet svojih prijateljica s kojima je otprije surađivala u župnom apostolatu. Zbog njezina svjedočkog života pronalazili su je ne samo potrebici i nevoljnici, nego i mnoge djevojke koje su htjele slijediti Marijin primjer, te poduprijeti to Božje djelo. Prosila je po Slavoniji i Vojvodini; pisala je na brojne crkvene i državne adrese, moleći za pomoć. Nije ostala neuslišena. Vjerovala je čvrsto da Bog sve vidi i upravlja te će On pravovremeno providjeti za svaku potrebu njezinih siromaha. Na tom pohodu susrela je mnoge koji su joj pomogli, i ispred gradskih vlasti, nakon čega su sami Mariji ponudili da u Subotici preuzme rad u gradskom sirotištu 'Kolevka'. Ona sa svojim sestrama preuzima skrb za stotinjak siromašne djece 1923., nakon čega započinje gradnju samostana za sestre i odgojni zavod za djecu, te djevojke u Župi sv. Roka. Bila je to druga kuća u vlasništvu Družbe koja je iz dana u dan dobivala nove članice. Marija se odaziva i na poziv da svoje sestre pošalje u Latinsku Ameriku. Prva skupina od 7 sestara došla je u Argentinu u proljeće 1936., a s četvrtom skupinom 1940. zaputila se i Marija u kanonski pohod. Drugi svjetski rat zapriječio je njezin povratak, tako da je punih 12 godina ostala u misijskome radu u Argentini i Paragvaju. Nesumnjivo je i u njezinu radu bilo posijano sjeme po kojem danas Družba, s oko 400 članica, više od polovice, broji upravo iz zemalja Latinske Amerike. Marija se vraća u Europu 1952. i to u Rim gdje kupuje kuću i utemeljuje Vrhovnu upravu, tada već međunarodne Družbe. Godine 1956., Družba je postala papinskoga prava. Zbog moždanoga udara ostala je poluuzeta. Bolest ju nije spriječila da 1959. posjeti sestre u Domovini i pohodi svaku kuću gdje su one djelovale. Bio je to ujedno jedini njezin pohod domovini nakon povratka iz misija. Njezina je pisana ostavština vrlo opsežna i daje temeljit uvid u njezinu osobu i značaj, što je osobito dobro poslužilo u njezinu procesu za proglašavanje blaženom. Živo se zauzimala za oživljavanje otajstva Presvetoga Trojstva u Crkvi, i to ponajviše za oživljavanje ljubavi i pobožnosti prema Nebeskom Ocu. Umrula je na glasu svetosti, 9. srpnja 1966. u Rimu, a pokopana je na rimskom groblju Campo Verano. 28. veljače 1989. u Rimu je otvoren biskupijski postupak za njezino proglašenje svetom. Zemni ostaci su 21. studenoga 1998. preneseni iz Rima u Blato. Godine 1988. na njezin se zagovor dogodilo čudo. Riječ je o spašavanju 22 mornara iz Peruanske ratne podmornice. Ispitivanja su pokazala da se naravnim putem mornari nisu mogli spasiti, nego da je na djelu bila nadnaravna moć. Uz Poziciju, dokument o životu i djelu Marije Petković, koji je sastavljen nakon pomnoga preispitivanja svjedoka i svega onoga što je bilo u vezi s njom, te dokazanoga čuda, objavljen je Dekret o junačkim krepostima i o priznatome čudu. Time je bio otvoren put za Marijino proglašenje blaženom, koji je papa Ivan Pavao II. na svom 100. pastirskome putovanju, a trećem pohodu Hrvatskoj, učinio u Dubrovniku 6. lipnja 2003. godine. Bio je to dar, ne samo Hrvatskoj Crkvi, nego i svim onim mjesnim Crkvama gdje djeluju Kćeri Milosrđa; u zemljama Južne i Sjeverne Amerike, u Sloveniji, Vojvodini, Italiji, Njemačkoj i Rumunjskoj.